

תת"ע 3528/07/22 - שמעון חיים נחום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3528-07-22 מדינת ישראל נ' נחום
תיק חיצוני: 50154282417

בפני כבוד השופטת מיכל שביט
מבקש/נאשם שמעון חיים נחום
נגד מדינת ישראל
משיבה/מאשימה

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקש, בהיעדרו, ביום 10.08.2022. בפסק-דין זה הורשע המבקש בעבירה מסוג ברירת משפט של אי ציות לאור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. דינו נגזר לתשלום הקנס המקורי בסך 1,500 ₪.
- בבקשתו טען המבקש כי לא קיבל את ההזמנה לדין ועל כן נבצר ממנו להתייצב לדין. כמו כן, הכחיש את ביצוע העבירה וטען כי קיים סיכוי גבוה מאוד שתוצאת פסק-הדין תשתנה אם ינוהל דיון לגופה של תובענה.
- המשיבה מתנגדת לבקשה בהציגה אישור מסירה המעיד כי ההזמנה לדין, אשר נשלחה למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים ושאותה ציין גם בבקשתו להישפט, הוחזרה לשולח משלא נדרשה.
- לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
- בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".
- כאמור, לטענת המבקש אי התייצבותו לדין שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו. לתגובת המשיבה צורף אישור מסירה המעיד כי ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבקש, היא גם הכתובת המופיעה בבקשתו להישפט ובבקשתו הנוכחית, אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה.

במקרה זה חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה **"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"**.

7. כאמור, במקרה שלפני דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש. כפי שנפסק בעניין זה, **"...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החרג ויוצא הדופן -תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין"** (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם, פורסם בנבו, 11/06/13).

8. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. בנסיבות כאמור, הרי שלמבקש ניתן יומו.

9. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.3.18) **"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"**. המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפירה כללית לא די כדי להקים עילה של עיוות דין.

10. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש הוטל עליו הקנס המקורי בלבד.

11. על כן אני קובעת כי כשל המבקש מלהוכיח כי ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

12. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

13. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.